

SOS Racisme
Nørre Allé 7,
2200 Kbh. N.
sos@sosracisme.dk
www.sosracisme.dk

SOS Racisme

**Høringssvar fra SOS Racisme vedr.:
Forslag til Lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven
(Initiativer mod parallelsamfund)**

København, d. 14. september 2018

Til Justitsministeriet,
strafferetskontoret@jm.dk

SOS Racisme takker for, at få det tilsendte lovforslag i høring! Vi gør samtidig opmærksom på, at vi har taget vores gamle navn tilbage og nu igen hedder SOS Racisme i stedet for SOS mod Racisme.

Vedr. punkt 2.1: skærpede strafzoner

Vi er uenige i den foreslåede ændring om muligheden for at indføre skærpede strafzoner med som udgangspunkt fordobling af straffen for en lang række forbrydelser ved indførelse af § 81 c i Straffeloven.

- Det overtræder væsentlige principper om retssikkerhed, om proportionalitet ved udmøntning af straf, og om lighed for loven.
- Vi har ikke nogen tiltro til, at langvarige straffe bedre end kortvarige straffe afskrækker folk fra at begå forbrydelser inden for et bestemt geografisk område. Tværtimod har langvarige straffe en mere udstødende og marginaliserende effekt på de fængslede. I mange tilfælde med voldsforbrydelser i nære relationer, er volden udløst af stærke følelser og måske manglende tålmodighed hos udøveren, og med meget lidt plads for indblanding af fornuftige tanker om at undgå straf, før volden finder sted.
- Når det gælder vold mod ukendte eller andre uden for det nære miljø, fx i bandekrige, er det igen ofte helt andre forhold, der har betydning, end viden om straf.
- Når det gælder alvorlige forbrydelser begået af udenlandske statsborgere, vil disse oftest automatisk blive fulgt af udvisning, som for de fleste vil være en meget hårdere straf end flere års fængsel.
- Endelig har fængselsophold i de unge år ofte en ødelæggende effekt på den fængslede udvikling, tilpasning og integration på arbejdsmarkedet, samtidig med at den fængslede får langvarig kontakt til kriminelle miljøer. Nogle bliver stofmisbrugere og oparbejder narkogæld i fængslet, som de siden skal betale af på, tillige med at de måske skal betale af på bøder og andre omkostninger efter en forbrydelse. Dette øger deres risiko for en fortsat kriminel løbebane.

Vedr. punkt 2.3: Kriminalisering af ophold i udlandet under forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare

SOS Racisme foreslår, at Punkt 2.3 – udover at omfatte forældres omsorgssvigt af børn, også kommer til at omfatte danske myndigheders og folketingspolitikeres omsorgssvigt af børn.

Eksempler herpå er de politikere, der har stemt for at anbringe børn i udrejsecentre og hjemsendelsescentre hvor børn mistrives, såsom Udrejsecenter Sjælsmark og Hjemrejsecenter Avnstrup, og de myndigheder, der gennemfører sådanne beslutninger.

Tillige med de politikere, der ikke – igennem mere end 20 år, - har villet sikre asylbørn ret til at bruge folkeskolen og dermed til at kunne gennemføre en skolegang afsluttet med en brugbar eksamen. Begge dele truer i den grad børns sundhed og udvikling!

Og tillige med de embedsmænd og politikere, der har ansvaret for, at asylbørn kan blive flyttet rundt mere end ti gange i forbindelse med etablering og lukning af asylcentre, og de således får afbrudt venskaber, svækket deres skolegang, og hele tiden må begynde på at finde sig til rette et nyt sted.

Og tillige med de ansatte i ministerier og styrelser og politiet, der påser eller under pres udsender afviste asylansøgere og børnefamilier med mindreårige til lande, hvor deres sundhed og udvikling kommer i alvorlig fare, fx Afghanistan, Ex-jugoslavien, Somalia, Irak, Irak, Italien, Grækenland, Bulgarien og Ungarn.

Det er vist flere gange, at Danmark gør asylbørn fortræd ved at tage dem som gidsler i asylcentre:

- gennem mange års ophold i afmagt, håbløshed, fattigdom, limbo og isolation fra det omgivende samfund i asylcentre,

- gennem talrige flytninger,

- ved fx at sætte faderen i fængsel, for at familien ikke skal flygte, hvis den skal hjemsendes,

- gennem umuliggørelsen af familieliv ved at hindre, at familierne selv kan stå for madlavningen og spise sammen i fred og ro,

- gennem hindring af, at forældrene kan hjemtage mad til deres sultne børn,

- gennem den langsigtede nedbrydning af forældrene, som langsomt sygner hen i afmagt og depression og mister handlemuligheder og handleevne i asylcentre,

- og gennem retraumatisering af forældre og børn i asyллеjre med håbløshed, skænderier, overgreb og misbrug.

Der var således 33 selvmordsforsøg blandt mindreårige børn på asylcentre i 2016 og 10 selvmordsforsøg i 2017.

Dansk Flygtningehjælp har nyligt offentliggjort en rapport om Asylbørns trivsel. Rapporten viser, at man accepterer forhold for asylsøgende børn, som man aldrig ville acceptere for andre børn i Danmark. Det sker selvom serviceloven skal garantere, at asylsøgende børn og -unge kan opnå samme muligheder som jævnaldrende børn i Danmark såvel som sikre et trygt omsorgsmiljø. Men i adskillige interviews forklarer de ansatte, at de føler sig magtesløse. Selvom servicelovens formål er at sikre børn og unges trivsel og udvikling, oplever de professionelle, at årsagen til asylsøgende børns mistrivsel typisk skyldes forhold, der hører under udlændingeloven, såsom et langt ophold i asyssystemet, afslag på asyl, og politisk bestemte indkvarteringsvilkår, herunder mange flytninger mellem centre.

Rapporten konkluderer, at særligt på udrejsecentrene er mistrivsel blandt asylsøgende børn udbredt. For de familier, der har fået afslag på asyl og venter på udsendelse, er deres forhold og vilkår baseret på, at de udsendes snart, men ifølge Rigspolitiet befinder omkring halvdelen af afviste asylansøgere sig i en såkaldt "fastlåst" situation og ender med at befinde sig på centre i måneds- eller årevis. Det er børnene, som betaler prisen – især børn i udsatte eller dårligt

fungerende familier. "Børnene kan jo ikke bruge det til noget, at de i princippet skal rejse. Faktum er, at der er høj sandsynlighed for, at situationen ikke blot er midlertidig, og derfor bør hjælpen til barnet tage afsæt i den enkeltes situation. På ingen andre lovområder i Danmark straffes børn for forældrenes beslutninger," siger Eva Singer.

"Undersøgelsen viser, at mange af de vilkår, der vurderes at belaste børnene og familierne allermest - og nogle gange fører til sammenbrud hos familier, der egentlig var velfungerende ved ankomsten - er politisk bestemte. De kan altså også forandres politisk. Men ikke af de lærere, pædagoger, socialrådgivere m.fl., der ifølge serviceloven har til ansvar at hjælpe børnene. Det er politikerne, som må på banen," siger asylchef i Dansk Flygtningehjælp, Eva Singer.

Så - selv om vil ikke har stor tillid til den præventive virkning af straf, tænker vi, det er vigtigt at sætte grænser for, hvad politikere såvel som offentligt ansatte kan tillade sig at undlade at handle på, når det gælder børns sundhed og udvikling.

Det er jo også en pendant til lovforslagets **Punkt 2.2**, der dog ikke vil straffe politikerne for deres undladelsehandlinger, men kun institutions- og skolelederne. Men på asylområdet kan institutions- og skolelederne jo ikke skabe en reel ændring, uden at lovgivningen og administrationen laves om.

Børn bør således heller ikke mere straffes, fordi forældrene ikke vil rejse tilbage med dem til et land, hvor deres sundhed og udvikling er i fare, og hvor forældrenes eget liv måske også er i fare.

Vi foreslår altså, at asylbørn og deres familier hurtigst muligt får ophold uden for centrene, ret til at bruge folkeskolen, og ret til at leve et normalt liv.

For SOS Racisme
Anne Nielsen, Næstformand

DET KRIMINAL
PRÆVENTIVE RÅD

Justitsministeriet

Sendt til: strafferetskontoret@jm.dk

Artillerivej 55
2300 København S

Tlf. 45 15 36 50
Fax 45 15 01 39

dkr@dkr.dk
www.dkr.dk

Hørings svar – udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund)

11. september 2018

Hermed Det Kriminalpræventive Råds (DKR) høringssvar efter Justitsministeriets anmodning pr. e-mail den 17. juni 2018.

DKR-nummer:
18-131-0176

DKR arbejder for at fremme et trygt samfund ved at forebygge og oplyse om kriminalitet.

Sagsbehandler:
AKN/ISE

Fra regeringens egen ghettoliste ved vi, at kriminaliteten i de udsatte boligområder er faldet. Med den foreslåede ordning forventes det, at en skærpet strafzone vil have en adfærdsregulerende effekt, samtidig med at man forventer at kunne bringe en opblussen af utryghedsskabende kriminalitet til ophør og genskabe trygheden i de berørte områder.

Justitsministeriets Forskningskontor har undersøgt effekten af strafskæmpelser på recidiv ift. en række kriminalitetsformer, bl.a. simpel vold. Konklusionen er, at de længere straffe ikke kan påvises at have forårsaget en hverken positiv eller negativ effekt på de dømtes recidivrisiko.

Hvis man skal afsone en fængselsdom, er der sandsynlighed for, at man lider et kompetencetab, føler sig ekskluderet af samfundet og tilegner sig kriminelle normer og værdier gennem socialisering med andre indsatte. Samtidig kommer man længere væk fra uddannelse, arbejdsmarkedet og positive relationer til familie og venner, især når vi taler om unge.

Skal man den sidste kriminalitet i de udsatte boligområder til livs, må man først og fremmest håndtere de bagvedliggende problemer og bruge ressourcer på helt at undgå, kriminalitet opstår. Det via en tidlig indsats startende med de mindste børn og deres forældre.

Derudover har vi i Danmark gode erfaringer med bl.a. samfundstjeneste og afsoning med fodlænke frem for afsoning i fængsel. Det har vist sig at kunne mindske risikoen for tilbagefald til kriminalitet.

Hvad angår utryghed kræver indsigt i utryghedens årsager at kunne vælge en relevant tryghedsskabende indsats. Hvis en boligforening oplever, at mange af beboerne er utrygge ved at færdes i bestemte områder, fordi de er bange for at blive røvet eller overfaldet, kan en tryghedsvandring bruges til at finde de særligt utrygge steder. Det kan være steder, hvor der er problemer med dårlige oversigtsforhold og manglende vedligeholdelse. Det kan give afsæt til en tryghedsskabende indsats som fx at opsætte bedre belysning, beskære beplantning og fjerne affald og grafitti.

DKR er derudover bekymrede for den rolle politiet får med indførelse af en skærpet strafzone.

Hvad angår skærpet straf for ledende medarbejders pligtforsømmelse kan DKR tilslutte sig, at det er vigtigt, at kommunen får viden om børn og unge med behov for særlig støtte tidligst muligt, og at det er problematisk, hvis fagpersoner i misforstået hensyn til forældrene undlader at videregive viden om børn og unge.

Men der er ikke solide holdepunkter for den forebyggende virkning af at skærpe straf.

De udfordringer, der synes at eksistere med manglende underretning, burde efter Rådets opfattelse afdækkes ved en grundig undersøgelse af forholdene med henblik på at finde relevante midler til at skabe den forandring, som er det endelige mål med forslaget. Generelt kan DKR pege på uddannelse, forskning (udvikling af eksisterende viden om pædagogisk praksis), dialog og eventuelt kontrol.

Med venlig hilsen

Anna Karina Nickelsen
Sekretariatschef

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Danmark
strafferetskontoret@jm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL 91325769
EMKI@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 18/01906-2

HØRING OVER UDKAST TIL LOV OM ÆNDRING AF STRAFFELOVEN, PASLOVEN OG POLITILOVEN (INITIATIVER MOD PARALLELSAMFUND)

14. SEPTEMBER 2018

Justitsministeriet har ved e-mail af 17. august 2018 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).

Lovudkastet udmønter en række forskelligartede initiativer fra regeringens udspil "Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030" på Justitsministeriets område.

Lovudkastets bemærkninger indeholder en grundig redegørelse for de menneskeretlige problemstillinger, der følger af forslagene om kriminalisering af genopdragelsesrejser og om at nægte at udstede pas til en mindreårig dansk statsborger eller til at inddrage et allerede udstedt pas, når der er grund til at antage, at barnet vil blive sendt på genopdragelsesrejse. Lovudkastets bemærkninger indeholder endvidere en redegørelse for ministeriets vurdering og afvejning af indgrebets overensstemmelse med menneskeretten, for tilgængelige retssikkerhedsgarantier og for muligheden for – ved udstedelse af provisorisk pas – at undgå unødige indgreb i barnets bevægelsesfrihed og ret til privat- og familieliv. Instituttet har på den baggrund ikke bemærkninger til disse dele af forslaget.

Instituttet har følgende bemærkninger til lovudkastets to øvrige forslag:

SKÆRPET STRAFZONE

Lovudkastet indeholder forslag om at skærpe straffen for en række forbrydelser, når disse er begået i en såkaldt skærpet strafzone, samt hjemmel til, at politiet kan udpege sådanne zoner.

Forslaget består i en ny strafskærpsbestemmelse i straffeloven, der oplister en række forbrydelser, som vold og hærværk mv., hvor straffen kan forhøjes med indtil det dobbelte, når disse er begået inden for en skærpet strafzone. For øvrige former for lovovertrædelser skal det i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, hvis forbrydelsen er begået inden for zonen og er egnet til at skabe utryghed i denne zone.

Adgangen til at udpege en strafzone indsættes med forslaget i politiloven, og giver politiet mulighed for at udpege en skærpet strafzone, hvis et ekstraordinært kriminalitetsbillede i det pågældende område i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed og udpegning af zonen vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området.

I lovudkastets bemærkninger stilles en række krav til, hvornår politiet kan udpege en sådan zone, til den tidsmæssige udstrækning samt til den geografiske afgrænsning af zonen. Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i politiloven, at beslutningen som udgangspunkt træffes af politidirektøren, samt at beslutningen skal offentliggøres og indeholde en begrundelse og angivelse af det afgrænsede område og det tidsrum, som beslutningen gælder for.

Det fremgår af lovudkastets bemærkninger, at det navnlig vil være relevant at udpege skærpede strafzoner inden for områder, som af politiet er udpeget som særligt udsatte boligområder, eller andre afgrænsede områder med bymæssig bebyggelse, som har oplevet en usædvanlig kriminalitetsudvikling, som påvirker trygheden i området.

Selvom lovudkastet udmønter en del af regeringens udspil "Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030", kan også øvrige områder udpeges som en skærpet strafzone, hvis et ekstraordinært kriminalitetsbillede i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området. Der er således tale om en generel bestemmelse, der vil kunne finde anvendelse på alle områder med bymæssig bebyggelse, der i øvrigt opfylder betingelserne.

Det fremgår af lovudkastets bemærkninger til forslagets § 1, nr. 2, at den foreslåede bestemmelse tillige omfatter forsøg på og medvirken til lovovertrædelserne, jf. straffelovens §§ 21 og 23. Det er instituttets opfattelse, at dette med fordel kan uddybes, idet der kan opstå tvivl om bestemmelsens anvendelse i forhold til eksempelvis forsøgshandlingers tilknytning til strafzonen. Tilsvarende kan der opstå tvivl om, hvorvidt bestemmelsen finder anvendelse ved strafudmålingen for medvirken i forhold til, om der er forsæt til, hvor den strafbare handling finder sted.

SKÆRPET STRAF FOR LEDENDE MEDARBEJDERES PLIGTFORSØMMELSE I OFFENTLIG TJENESTE ELLER HVERV

Lovudkastet indeholder en skærpelse af straffelovens § 156 og 157, for så vidt angår ledere i offentlig tjeneste eller hvervs pligtforsømmelse.

Det fremgår af lovudkastets bemærkninger, at strafskærpelsen er motiveret af et ønske om at sætte fokus på konsekvenserne ved brud på den skærpede underretningspligt i servicelovens § 153, stk. 1. Dette skyldes, ifølge lovudkastets bemærkninger, at der desværre stadig er miljøer, hvor der ikke underrettes nok.

Børne- og Socialministeriet har tidligere sendt et lovudkast i høring, hvor man tilsigtede en tilsvarende strafskærpelse ved indsættelse af en særskilt straffebestemmelse i serviceloven. Instituttet har forstået det således, at nærværende forslag erstatter det tidligere fremsendte lovudkast.

Instituttet afgav 3. april 2018 høringssvar til det tidligere udkast, hvortil henvises for en nærmere gennemgang af statens menneskeretlige forpligtelser i forhold til at beskytte børn mod overgreb.¹ Instituttet bemærkede i dette høringssvar, at instituttet ikke havde grundlag for at vurdere effekten af den foreslåede ændring, men dog ønskede at understrege vigtigheden af, at der også sættes systematisk ind med information og vejledning til alle berørte faggrupper om, hvad underretningspligten omfatter for at sikre udsatte børn en tidlig hjælp og særlig støtte, og for at undgå, at det ikke er uvidenhed eller mangel på de rigtige redskaber, der får personale med underretningspligt til ikke at leve op til denne.

Instituttet bemærkede endvidere, at det efter den foreslåede bestemmelse fortsat alene var personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, der var omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter således ikke andre grupper af personer med underretningspligt på baggrund af regler fastsat af børne- og socialministeren med hjemmel i servicelovens § 153, stk. 2, eksempelvis privatansatte læger, ansatte ved frie grundskoler eller dag-, fritids- og klubtilbud drevet som selvejende daginstitutioner.

Med nærværende forslag ændres ikke på dette forhold. Det betyder, at der med forslaget ikke ændres på, at det alene er offentligt ansatte, der kan straffes for manglende underretning i tilfælde, hvor dette kan

---

¹ Instituttets høringssvar af 3. april 2018, tilgængelig på:
<https://menneskeret.dk/hoeringssvar/skaerpet- straf-brud-paa-saerligt-udvidede-underretningspligt>.

karakteriseres som pligtforsømmelse mv. i straffelovens forstand.
Forslaget medfører dermed ikke mulighed for, at eksempelvis lærere,
ledere, pædagoger mv. i private daginstitutioner, i frie grundskoler mv.
vil kunne straffes for overtrædelse af underretningspligten.

Der henvises til sagsnr.: 2018-731-0029.

Med venlig hilsen

Emil Kiørboe

SPECIALKONSULENT

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til: strafferetskontoret@jm.dk

KL's bemærkninger til høring om forslag til lov om ændring af Straffeloven, Pasloven og Politiloven (Initiativer mod parallelsamfund)

Justitsministeriet har den 17. august 2018 bedt KL om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af Straffeloven, Pasloven og Politiloven (Initiativer mod parallelsamfund). Høringssvaret skal være Justitsministeriet i hænde den 14. september 2018.

Det har desværre ikke været muligt at få KL's høringssvar politisk behandlet inden fristen. KL fremsender derfor et foreløbigt høringssvar og vil fremsende eventuelle yderligere bemærkninger, når sagen har været politisk behandlet.

KL tager forbehold for de økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget er et led i udmøntningen af regeringens strategi mod parallelsamfund – specifikt initiativerne; højere straf i bestemte områder (skærpet strafzone), skærpet straf for brud på den udvidede underretningspligt og kriminalisering af genopdragelsesrejser.

KL deler regeringens intention om at bekæmpe ghettoer og parallelsamfund og har følgende kommentarer til nærværende lovforslag:

Skærpet straf for ledende medarbejderes pligtforsømmelse i offentlig tjeneste eller hverv

Det foreslås, at strafferammen i straffelovens §§ 156 og 157, om pligtforsømmelse hæves til fængsel indtil et år for nægtelser eller forsætlige undladelser af tjenestelige pligter eller grovere eller oftere gentagne forsømmelser eller skødesløshed, der begås af ansatte i offentligt hverv eller tjeneste i en ledende stilling.

KL er enig i, at det er vigtigt, at både ledere og medarbejdere, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt erhverv har en særligt skærpet pligt til at tage kontakt til kommunalbestyrelsen, hvis de har grund til at antage at et barn eller ung under 18 har behov for særlig støtte. Dette fremgår også klart i dag i servicelovens §§ 153 og 153a. Det fremgår også af straffelovens §§ 156 og 157, at hvis personer, der udøver offentligt tjeneste eller erhverv ikke lever op til den særligt udvidede underretningspligt efter servicelovens § 153, stk. 1, vil kunne straffes efter straffelovens §§ 156 eller 157 med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Dato: 10. september 2018

Sags ID: SAG 2018-05210
Dok ID: 2625353

E-mail: JBS, ULSC
Direkte: 3373 3274

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 3

KL er uenig i, at der er behov for at hæve strafferammen. KL oplever, at kommunernes ledere og medarbejdere er meget opmærksomme på bekymrende signaler hos børnene og de unge. Antallet af underretninger er steget markant med 10 procent om året i de senere år og er nu på mere end 100.000 om året.

KL forventer, at en hævet strafferamme, vil føre til en kraftig stigning i antallet af underretninger. En sådan stigning vil, efter KL's vurdering, betyde længere sagsbehandlingstider og risiko for, at der bruges tid på grundløse underretninger i stedet for de vigtige og alvorlige bekymrings-sager.

Få underretninger fra fx friskoler

Kommunerne modtager væsentlig færre underretninger fra friskoler sammenlignet med andre grundskoler, i særligt grad fra de muslimske friskoler.

KL mener ikke, at problemet med relativ få underretninger fra fx friskoler skal løses med en øget strafferamme. Det bør være en opgave for tilsynet med de pågældende skoler at drøfte temaet med skolernes ledelse.

KL vil på baggrund af ovenstående anbefale, at der ikke ændres på den nuværende strafferamme.

Kriminalisering af genopdragelsesrejser

Det foreslås, at den, der sender sit barn til udlandet under forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller lader sit barn tage del i et sådant udlandsophold straffes med bøde eller fængselsstraf i indtil 4 år.

KL er enig i, at det er en meget alvorlig og ulykkelig situation, når et barn eller en ung tvinges på en genopdragelsesrejse af sine forældre. Kommunerne er derfor i dag meget opmærksomme på, om et barn eller et ungt menneske udsættes for noget, der minder om social kontrol og måske kan være i risikozonen for en genopdragelsesrejse.

KL er dog ikke overbevist om, at det vil være til gavn for barnet eller den unge, at man straffer den eller de forældre der sender deres barn på genopdragelsesrejse. I yderste konsekvens kan loven betyde at kommunerne skal tilbyde anbringelse af børnene efter hjemkomst fra udenlandsopholdet, da forældrene er fængslet eller sat på gaden grundet en større bødestraf.

Det er en svær balancegang på den ene side at sikre, at ingen børn udsættes for social kontrol eller sendes på genopdragelsesrejse og på den anden side opretholde et fornuftigt samarbejde med familien.

Alle fagpersoner rundt om børnene som fx lærere, pædagoger og sundhedsplejersker har en skærpet underretningspligt. De skal derfor reagere, hvis der er tegn på mistriivsel eller andre bekymrende forhold, hvilket også gælder i forhold til børn og unge med flygtningebaggrund, der sen-

Dato: 10. september 2018

Sags ID: SAG-2018-05210
Dok. ID: 2625353

E-mail: JBS, ULSC
Direkte: 3373 3274

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 3

des på genopdragelsesrejse. Det er ofte svært for kommunerne at gennemskue, om en rejse er tvungen eller frivillig. Og hvis forældre og børn fastholder, at det er en frivillig rejse, kan det svært at stille noget op.

Det er KL's vurdering, at man bør styrke det forebyggende og opsøgende arbejde gennem den tidlige indsats over for børn og familier i både dagtilbud og folkeskole. Kommunerne kan også blive endnu bedre til at samarbejde systematisk og dele oplysninger mellem forskellige forvaltninger og på tværs af kommunegrænser. Hertil kommer, at der kan være behov for faglig opkvalificering af medarbejdere til at indgå i et styrket nordisk samarbejde

Ved at det gøre det strafbart at sende sine børn til udlandet under de beskrevne alvorlige forhold, vil KL kraftigt opfordre til, at det gøres tydeligt, hvorvidt kommunerne er retsligt forpligtet til at anmelde det strafbare forhold til politiet.

KL ser også gerne, at det tydeligt kommer til at fremgå af loven, hvornår det kan være nødvendigt at undlade inddragelse af forældrene, og efter hvilke regler kommunerne kan bruge den mulighed i arbejdet med børn og unge, der udsættes for social kontrol.

Nægtelse af udstedelse eller inddragelse af pas

KL er positive overfor det konkrete redskab, der ligger i politiets mulighed for at tilbageholde eller inddrage et barns pas, når der er grund til at antage, at det pågældende barn ellers vil blive sendt til udlandet under forhold, der bringer den pågældendes sundhed eller udvikling i alvorlig fare.

Med venlig hilsen

Niels Arendt Nielsen

Dato: 10. september 2018

Sags ID: SAG-2018-05210
Dok. ID: 2625353

E-mail: JBS, ULSC
Direkte: 3373 3274

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 3

Østre Landsret
Præsidenten

Den 11/09-2018
J.nr. 40A-ØL-72-18
Init: RSL

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Sendt pr. e-mail til strafferetskontoret@jm.dk

Justitsministeriet har ved brev af 17. august 2018 (sagsnr. 2018-731-0029) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).

Efter drøftelse på plenarmøde den 7. september 2018 kan jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om lovudkastet.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til strafferetskontoret@jm.dk

J.nr. 40A-VL-78-18
Den 27. august 2018

Justitsministeriet har ved brev af 17. august 2018 (sagsnr. 2018-731-0029) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Helle Bertung". The signature is stylized and extends to the right with a long, sweeping underline.

Helle Bertung

Københavns Byret

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J.nr. 9099.2018.66

Den 11. september 2018

Ved en mail af 17. august 2018 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (initiativer mod parallelsamfund)

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke ønsker at svar i anledning af forslaget.

Der henvises til Deres j.nr. 2018-731-0029.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Søren Axelsen', written over the printed name.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

12. september 2018

Sendt på mail til strafferetskontoret@jm.dk

J.nr.: 2018-4101-0072-9

Sagsbehandler:

Søren Dragsbæk Holm

Mail: SDH@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsens udtalelse

Justitsministeriet har ved mail af 17. august 2018 anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse i anledning af udkast til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund) – Justitsministeriets j.nr. 2018-731-0029.

Domstolsstyrelsen kan oplyse følgende:

Domstolsstyrelsen vurderer, at lovændringen samlet set ikke vil medføre merudgifter af nævneværdig betydning for domstolene som følge af, at ændringerne primært vedrører strafskærpelser på sagsområder med en yderst begrænset sagsmængde, som allerede behandles ved domstolene uafhængigt af lovændringerne.

Udgifterne forbundet med behandlingen af et begrænset antal nye sager om forældre, der sender deres børn til udlandet på ophold, som kan være skadelige for barnet eller den unge, vurderes at kunne holdes inden for den nuværende økonomiske ramme. Denne økonomiske vurdering beror på ministeriets forventede årlige sagsmængde på 1-3 sager, som det fremgår af lovudkastets side 41.

Med venlig hilsen

Laila Lindemark

Justitsministeriet

DIREKTIONSSEKRETARIA-
TET

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0018
Web: www.politi.dk

Justitsministeriet har ved mail af 17. august 2018 anmodet Rigspolitiet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).

Rigspolitiet kan i den forbindelse oplyse følgende:

Pasloven

Forslaget indebærer bl.a., at der i pasloven indsættes hjemmel til, at politiet i sager, hvor der er grund til at antage, at et barn eller en ung vil blive sendt på en rejse til udlandet, der kan bringe barnets eller den unges sundhed og udvikling i alvorlig fare, nægter at udstede eller inddrager det pågældende barns pas, så forældrene ikke har mulighed for at sende barnet af sted til udlandet.

Det fremgår af lovforslagets pkt. 2.4.3.4.2., at det forudsættes, at politiet opdaterer Det Centrale Pasregister (Pasregisteret) i de tilfælde, hvor der træffes afgørelse om nægtelse eller inddragelse af pas. Det er i forslaget anført, at det herved sikres, at de pasudstedende myndigheder bliver opmærksomme på afgørelsen og undlader at udstede et pas, hvis den pågældende indgiver ansøgning om pas under afgørelsens virkningsperiode.

Rigspolitiet skal indledningsvis gøre opmærksom på, at Pasregisteret alene kan indeholde oplysninger om personer, der har fået udstedt et pas, hvor passet fortsat er gyldigt eller udløbet indenfor de sidste 2 år. Det er derfor ikke muligt at regi-

strere oplysninger om en person, hvis vedkommende ikke har et pas i forvejen, eller hvis det er mere end 2 år siden, at vedkommendes pas udløb.

En spærring for udstedelse af pas eller nægtelse af udstedelse af pas kan i stedet ske i samspil mellem Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) og Pasregisteret, som i dag allerede sker i forbindelse afgørelser truffet efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Ved oprettelse af aktualitetskoder i Kriminalregisteret vil der kunne ske spærring af udstedelse af pas i Pasregisteret.

Oprettelse af aktualitetskoder i Kriminalregisteret vil dog kræve, at børn under den kriminelle lavalder registreres i Kriminalregisteret, hvilket i dag kun sker undtagelsesvis ved strafbare forhold af en vis grovhed, og hvor barnet er mindst 10 år. Det vil derfor kræve en ændring af kriminalregisterbekendtgørelsen, hvis den i lovforslaget omhandlede personkreds skal registreres i Kriminalregisteret på baggrund af en afgørelse om at inddrage eller nægte udstedelse af pas i medfør af den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 5.

Der findes allerede i dag aktualitetskoder til anvendelse ved afgørelser, hvor pas set inddrages eller nægtes i medfør af paslovens § 2, stk. 1, nr. 1-3. Det er således muligt at spærre for udstedelse af pas ved anvendelse af disse eksisterende koder.

Hvis det er et ønske, at man fremadrettet kan skelne mellem afgørelser truffet efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 1-3, og den foreslåede nr. 5, bør der oprettes selvstændige aktualitetskoder for disse sager svarende til aktualitetskoderne for afgørelser truffet efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Oprettelsen af sådanne koder vil endvidere bidrage til muligheden for at levere statistikoplysninger om, i hvor mange sager der er sket nægtelse af udstedelse af pas eller inddraget et pas efter paslovens § 2, stk. 1, nr. 5.

Oprettelsen af selvstændige aktualitetskoder i Kriminalregisteret vil lige kræve flere tekniske ændringer i registeret, herunder ændringer i samspil med politiets sagsbehandlingssystem og Pasregisteret.

I den forbindelse skal Rigspolitiet bemærke, at politiet for indeværende befinder sig i en transitionsperiode, hvori 23 af politiets centrale systemer, herunder KR, står for overflytning fra den eksisterende driftsleverandør CSC/DXC til den fremtidige driftsleverandør IBM, samt at transitionen af disse centrale systemer er et komplekst og omfangsrigt projekt med mange risikofaktorer.

For at sikre at transitionen af systemerne gennemføres succesfuldt og uden f.eks. nedbrud eller fejl, vil der undervejs i transitionsforløbet kun være meget få release-perioder, hvor der kan gennemføres ændringer i de pågældende systemer, herunder KR.

Rigspolitiet kan på nuværende tidspunkt ikke oplyse, hvornår nye lovgivningsinitiativer, der indebærer it-mæssige ændringer i Rigspolitiets kritiske it-systemer, og som er omfattet af transitionen til IBM, kan gennemføres. Det vil forventeligt først være muligt medio oktober 2018 at oplyse, hvornår disse it-mæssige ændringer kan gennemføres.

Rigspolitiet skal derudover, i relation til den foreslåede bestemmelse i paslovens § 2, stk. 1, nr. 5, bemærke, at der kan være udfordringer i forhold til dokumentation og afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde.

Det må således antages, at det i visse tilfælde kan være vanskeligt at skaffe dokumentation for, at det pågældende udlandsophold vil bringe barnets sundhed og udvikling i fare, særligt i lyset af, at barnets forældre eller familie i øvrigt formentlig ikke ønsker at bidrage med oplysninger i denne forbindelse.

Der kan endvidere tænkes at være en endnu vanskeligere udfordring i forhold til dokumentationen samt i forhold til de almindelige forvaltningsretlige krav til en afgørelse om pasinddragelse i hastende situationer, hvor politiet modtager oplysninger, der knytter sig til en flyafgang inden for få timer.

Politi loven

Rigspolitiet skal i relation til den foreslåede bestemmelse i politi lovens § 6 a om politiets mulighed for at træffe beslutning om en skærpet strafzone bemærke, at det med forslaget er forudsat, at politiets beslutning ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, men at beslutningen vil være omfattet af Rigspolitichefens tilsyn med politidirektørerne efter retsplejelovens regler.

Det er imidlertid ikke i lovforslagets bemærkninger eksemplificeret, hvem der i givet fald kunne have en sådan interesse i politiets beslutning om udpegning af en skærpet strafzone, at vedkommende kan indbringe denne generelle beslutning for Rigspolitiet.

Bemærkningerne i lovforslaget om, at politiets beslutning om udpegning af en skærpet strafzone kan indbringes for Rigspolitiet, kan give en opfattelse af, at der er en udvidet adgang til at få prøvet politiets generelle beslutninger i forhold til, hvad der sædvanligvis er.

Herudover kan det give anledning til uhensigtsmæssigheder, hvis en sådan generel beslutning om udpegning af en skærpet strafzone indbringes for Rigspolitiet, idet det følger af lovforslaget, at domstolene i forbindelse med en konkret straffesag om f.eks. vold begået i en skærpet strafzone ligeledes kan prøve beslutningens lovlighed.

København, den 14. september 2018

HØRINGSVAR OVER FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF STRAFFELOVEN, PASLOVEN OG POLITILOVEN (INITIATIVER MOD PARALLELSAMFUND)

Ved brev af 17. august 2018 har Justitsministeriet fremsendt forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven og anmodet om Amnesty Internationals eventuelle bemærkninger til forslaget.

1. Etablering af skærpede strafzoner

Forslagets mest omdiskuterede del – forslag til straffelovens § 81 c, stk 1, - vedrører forslaget om, at politiet skal kunne beslutte, at et givet område skal have status af skærpet strafzone, hvilket betyder, at straffen for en række straffelovsovertrædelser – vold, brandstiftelse, hærværk, røveri, tyveri, våbenbesiddelse på offentligt sted, besiddelse af eksplosiver, afpresning, trusler, narkotika-relaterede lovovertrædelser o.s.v. – hvis de begås inden for et nærmere bestemt område - en skærpet strafzone - kan forhøjes indtil det dobbelte.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, side 18, at straffniveauet for de omfattede lovovertrædelser, når de er begået inden for en skærpet strafzone, "i almindelighed" fordobles sammenlignet med straffniveauet for tilsvarende overtrædelser begået uden for en skærpet strafzone.

Videre foreslås det, som ny § 81 c, stk. 2, at det i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, hvis en straffelovsovertrædelse, som ikke er omfattet af listen i § 81 c, stk. 1, begås inden for en skærpet strafzone – og lovovertrædelsen er egnet til at skabe utryghed i den pågældende strafzone.

Det fremgår af bemærkningerne, at regeringen med forslaget ønsker at give politiet et ekstra redskab i kampen mod utryghedsskabende kriminalitet i det, som forslaget i bemærkningerne, side 13, kalder "belastede boligområder".

I en situation, hvor der hersker et "ekstraordinært kriminalitetsbillede", kan politiet beslutte, at et nærmere bestemt område skal anses som en "skærpet strafzone".

Det fremgår videre, at politiet skal vurdere, at straffzonen er et egnet middel til at bekæmpe den utryghedsskabende kriminalitet – for eksempel i situationer, hvor grupper af utilpassede unge dominerer et udsat boligområde og skaber utryghed for beboerne ved brug af trusler, vold, afpresning, udøvelse af hærværk eller åbenlyst salg narkotika jf. bemærkningerne side 16. Det vil også

være relevant i situationer, hvor postvæsenet, brandvæsenet eller andre myndigheder på grund af chikane og uroligheder har svært ved at komme ind i visse områder uden at blive mødt med stenkast, trusler eller vold fra aggressive personer.

Det skal indgå i politiets vurdering, om en skærpet strafzone vil være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området.

En skærpet strafzone kan som udgangspunkt ikke udstrækkes over 3 måneder, fremgår det af bemærkningerne side 20.

Efter Amnesty Internationals opfattelse er den foreslåede ordning ikke hensigtsmæssig. Det er klart, at den kriminalitet, som regeringen beskriver i bemærkningerne, er uacceptabel og skal bekæmpes, men det er samtidig afgørende, at det ikke sker i en form og med midler, som må beskrives som vilkårlige og udtryk for (indirekte) diskrimination.

En ordning, der primært (eller udelukkende) retter sig mod såkaldt "belastede" eller "udsatte" boligområder (af regeringen andetsteds omtalt som ghettoer), og som betyder, at det sædvanlige strafniveau for bestemte kriminalitetsformer skal hæves til det dobbelte – ikke ud fra en konkret vurdering af den begåede kriminalitets alvor og grovhed, men alene, fordi den er begået i et bestemt boligområde – vil i praksis meget nemt få karakter af – og blive opfattet som – diskrimination.

Der er næppe tvivl om, at "de fordoblede straffe" af alle berørte vil blive opfattet som tiltag, der er særligt målrettet nærmere bestemte sociale og etniske grupper i de belastede boligområder.

Videre er det efter Amnesty Internationals opfattelse betænkeligt at ændre på den gældende ordning af retsvæsenet, hvorefter det er domstolene, der afgør strafniveauet i den enkelte sag – ud fra en konkret vurdering af kriminalitetens grovhed.

Med forslaget vil politiet reelt blive medbestemmende i spørgsmålet om strafudmåling – ud fra nogle meget generelle, ubestemte overvejelser om, hvorvidt situationen for tiden er så ekstraordinær, at det lokale strafniveau generelt skal hæves til det dobbelte for en række lovovertrædelser. Efter Amnestys opfattelse piller man på en meget uheldig måde ved tredelingen af magten, jf. grundlovens § 3.

Det fremgår af bemærkningerne, side 21, 1. afsnit, at der i forbindelse med domstolenes behandling af den straffesag, hvor straffen påstås forhøjet under henvisning til beslutningen om at udpege en skærpet strafzone, kan ske en prøvelse af beslutningens lovlighed.

Denne adgang til at få prøvet selve beslutningen om at indføre den skærpede strafzone ændrer efter Amnestys opfattelse ikke på det forhold, at det er politiets beslutning om at indføre en strafzone, der konkret fører til en forhøjelse/fordobling af den udmålte straf i hver enkelt sag – medmindre

selve beslutningen om at indføre en skærpet strafzone findes ulovlig/ugyldig.

Det taler endvidere mod forslaget, at stort set al kriminologisk forskning konkluderer, at hårdere straffe ikke i sig selv virker kriminalitetsdæmpende. Så meget mindre er der grund til at tro, at periodiske fordoblinger af strafniveauet for hærværk, vold, afpresning etc. skulle have en afgørende (dæmpende) betydning kriminalitetsniveauet i de omfattede boligområder.

Det fremgår af bemærkningerne, side 20, 2. afsnit, at en skærpet strafzone tidligst kan få virkning fra tidspunktet for offentliggørelsen af beslutningen (politidirektørens) om at udpege zonen. Tidspunktet, hvor strafzonen får virkning, afhænger af, hvornår politiet konkret vurderede, at betingelserne for at udpege en skærpet strafzone var opfyldt/til stede.

Det fremgår videre, side 20, afsnit 3 og 4, at:

"Offentliggørelsen sker på politiets hjemmeside eller lignende, ligesom den pågældende politikreds udsteder en pressemeddelelse om den skærpede strafzone og de nærmere detaljer om zonen.

Der gælder ikke et krav om, at der skal skiltes med, at der er udpeget en skærpet strafzone i det område, hvor zonen gælder. Hvis politiet konkret vurderer, at det vil have væsentlig betydning for effekten af den skærpede strafzone, bør skiltning

imidlertid anvendes i relevant omfang".

Det forekommer besynderligt, at forslaget ikke som helt fast regel fastsætter, at der skal skiltes med "skærpet strafzone" i de berørte boligområder – hvis vel at mærke tanken er, at den fordoblede straf ramme for lovovertrædelser begået i nabolaget skal have en afskrækkende, kriminalitetsdæmpende effekt. (Som politiets synlige "stækasser" langs vejene, hvor de netop placeres, så de kan ses af bilisterne).

Efter bemærkningerne, side 20, 4. afsnit, er det op til det lokale politi at afgøre, om det er relevant at sætte skiltning op i lokalområdet.

Uden obligatorisk skiltning må man efter Amnestys opfattelse spørge, om det er forestillingen, at de kriminelle grupperinger, som skaber utryghed i det givne område – inden de går på gaden for måske-måske ikke at begå kriminalitet – går ind på politiets hjemmeside og checker, om "deres" område har fået retlig status af skærpet strafzone.

Når man (politiet) ikke pr. automatik skiltes i det givne lokalområde, der er omfattet af den skærpede strafzone, efterlader det indtryk af, at man reelt ikke har forventninger til, at skærpede straffezoner vil have nogen kriminalitetsdæmpende effekt. Er dette tilfældet, vil de fordoblede straffe reelt have karakter af ren signalpolitik, som man må fraråde.

II. Forslag til ny §§ 156, stk. 2, og 157, stk. 2. Skærpet straf for ledende medarbejderes pligtforsømmelse i offentlig tjeneste eller hverv.

Ingen bemærkninger.

III. Kriminalisering af ophold i udlandet under forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare. (Forslag til straffelovens § 215a.)

Forslaget vil kriminalisere det forhold, at forældre sender deres børn (danske statsborgere) til udlandet på ophold, der kan være skadelige for barnet eller den unge. (jf. "I alvorlig fare").

I forvejen er en række forhold – vanrøgt, ulovlig tvang, vold, frihedsberøvelse etc. selvstændigt kriminaliseret.

Efter forslaget er der behov for at kunne straffe forældre, som sender deres børn på ophold i udlandet, der kan bringe barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare.

Overtrædelsen skal kunne straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 år.

Amnesty International deler opfattelsen af, at det er vigtigt, at der findes et effektivt værn mod, at børn og unge sendes på genopdragelsesrejser i udlandet og herunder udsættes for overgreb, mishandling og ulovlig tvang.

I den forbindelse kan det være velbegrunderet også at have et strafferetligt værn mod sådanne rejser/ophold i udlandet, hvor der er

alvorlig fare for, at barnet/den unges sundhed eller udvikling lider skade.

Samtidig er det dog afgørende, at det strafferetlige værn ikke bliver for ubestemt i sin ordlyd. En henvisning til "Sundhed og udvikling" jf. servicelovens § 58, er en relativt bred og ubestemt formulering, som måske egner sig bedre til brug for løbende opsyn med og behandling af børn i Danmark, end afgørelsen af, om der er grundlag for at idømme en fængselsstraf for at have sendt et barn på ophold i udlandet.

Men hvis man i beskrivelsen af den foreslåede § 215 a kopierer servicelovens § 58 (om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke) i dens helhed for at beskrive de afgørende krav/hensyn og i den forbindelse indfører krav om, at barnet/den unge forud for en straffesag mod forældrene skal gennemgå en undersøgelse/konsultation svarende til den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50 med henblik på at få undersøgt barnets/den unges tilstand, vil man i højere grad kunne beskytte barnet/den unge uden derved at fratage forældrene deres retssikkerhed.

IV. Inddragelse af pas.

Ingen bemærkninger.

Amnesty International, 14. september 2018.

Justitsministeriet

11-09-2018

EMN-2018-02303

1216020

Ulla Fehrenkamp

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund)

Ved brev af 17. august 2018 har Justitsministeriet fremsendt høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).

Ændring af straffeloven

Danske Regioner støtter som udgangspunktet formålet om initiativer imod parallelsamfund og er enig i, at der påhviler personer i offentlig tjeneste eller hverv en særlige forpligtelse til at opfylde pligter som tjenesten eller hvervet medfører og følge lovlige tjenstlige befalinger. Undladelse heraf er allerede strafbelagt i straffelovens § 156 og § 157.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de pligter, der er omfattet af §§ 156 og 157, er meget forskelligartede, idet de afhænger af tjenestens eller hvervets karakter. Der kan f.eks. være tale om en pligt til at træffe afgørelse i en sag, en tilsynspligt eller en oplysningspligt. Pligtforsømmelse kan efter omstændigheder også bestå i forsømmelse af overholdelsen af sikkerhedsforskrifter eller generelle retningslinjer for udførelsen af tjenesten eller hvervet.

Når der henses til bestemmelsernes brede område, er det efter Danske Regioners opfattelse vanskeligt at vurdere og overskue de faktiske og reelle konsekvenser af den foreslåede lovændring, idet den nuværende strafbestemmelse omfatter meget forskelligartede forsømmelser, ikke kun undladelser forhold til initiativerne mod parallelsamfund.

Det er Danske Regioners opfattelse at både ledere såvel som medarbejdere i regionerne har fokus på overholdelse af straffelovens § 156 og § 157.

Såfremt hensigten er ønsket om en øget opmærksomhed på og fremme af indberetning efter serviceloven, stiller Danske Regioner sig i øvrigt tvivlende

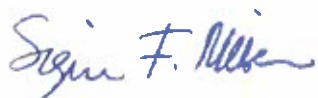
DANSKE REGIONER
DAMPFÆRGEVEJ 22
2100 KØBENHAVN Ø
+45 35 29 81 00
REGIONER@REGIONER.DK
REGIONER.DK

overfor om en skærpelse af strafferammen i straffeloven for ledere imødekommer formålet.

Danske Regioner har ikke herud over bemærkninger til lovforslaget.

Høringssvaret har ikke været behandlet politisk, hvorfor der tages forbehold for politiske godkendelse.

Venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Signe F. Nielsen', written in a cursive style.

Signe Friberg Nielsen
Forhandlingsdirektør

Freia Kirkeskov-Hansen

Fra: Mikael Sjöberg <MikaelSjoeberg@OestreLandsret.dk>
Sendt: 21. september 2018 14:42
Til: £Strafferetskontoret (951s18)
Emne: høring 2018-731-0029

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Sendt pr. e-mail til strafferetskontoret@jm.dk

Justitsministeriet har ved brev af 17. august 2018 (sagsnr. 2018-731-0029) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).

Udkastet til lov har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Dommerforeningen.

Forslaget er udpræget politisk, og Dommerforeningen vil derfor ikke udtale sig om forslaget.

Dommerforeningen finder dog anledning til at påpege, at det i bemærkningerne om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget er anført, at "det ikke (at) ville medføre merudgifter af betydning for politiet, anklagemyndigheden eller domstolene til behandling af straffesager, idet det forudsættes, at de pågældende sager vil blive ført uafhængigt af, om straffen..."

Efter straffordoblingen for de banderelaterede forbrydelser, f.eks. våbenbesiddelse i det offentlige rum, har man kunnet notere sig en betydelig stigning i antallet af nævningsager, fordi strafpåstanden er nu er over 4 år. Noget tilsvarende må forventes at ske med en lang række af de sager, hvor kriminaliteten er begået i en skærpet strafzone.

Det er muligt, at lovudkastet isoleret set ikke vil medføre merudgifter til domstolenes drift, men den omstændighed, at sager går fra domsmandssager til nævningsager vil uden tvivl indvirke på de i forvejen belastede berammelsestider.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening
Direkte: + 45 99 68 65 01

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Østre Landsret

Bredgade 59
1260 København K.
Tlf.: + 45 99 68 62 00
www.OestreLandsret.dk

Freia Kirkeskov-Hansen

Fra: Jan Hempel <Jan.Hempel@politiforbundet.dk>
Sendt: 27. august 2018 11:57
Til: £Strafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Høring - Lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund) (j. nr. 2018-731-0029)
Vedhæftede filer: Høringsliste.PDF; Udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund).PDF; Høringsbrev (andre).PDF
Sag: 2018-731-0029
Sagsdokument: 839293

Til Justitsministeriet.

Politiforbundet har ingen bemærkninger til lovforslagene.

Politiforbundets jr.nr. 2018-00661.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Jan Hempel
Forbundssekretær

H.C. Andersens Boulevard 38
DK-1553 København V

Tlf. +45 3345 5965
E-mail mail@politiforbundet.dk

Fra: Justitsministeriet [<mailto:jm@jm.dk>]

Sendt: 17. august 2018 14:55

Emne: Høring - Lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund) (j. nr. 2018-731-0029)

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

JUSTITS MINISTERIET
Sikkerhedskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF 33 96 97 98

strafferetskontoret@jm.dk

DATO: 13 september 2018
SAGSNR: 2018-2067
ID NR: 546176

Høring - lov om ændring af straffeloven, pasloven og politiloven (Initiativer mod parallelsamfund)

Justitsministeriet har ved e-mail af 17. august 2018 anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Advokatrådet finder, at forslaget om at politiet skal kunne udpege et geografisk afgrænset område (en skærpet strafzone), hvor straffen for visse udvalgte, utryghedsskabende kriminalitetstyper i en periode skærpes markant, strider mod grundlæggende retssikkerhedsmæssige principper.

Forslaget vil efter Advokatrådets opfattelse føre til ulighed for loven, hvor beboerne i de områder, som er udpeget som skærpede strafzoner, som udøver de omhandlede kriminalitetstyper, vil få en dobbelt så høj straf som personer, der udøver den samme kriminalitet uden for zonerne.

I praksis medfører dette en væsentlig forhøjet risiko for, at den dobbelte straf særligt vil ramme de personer, som har deres daglige færden i en udpeget strafzone. Det vil sige, at beboer i ghettoområder, som ofte har en lavere social status og/eller en anden etnisk herkomst end dansk, oftere vil blive straffet dobbelt så hårdt, som når den samme kriminalitet begås af borgere i mere velstillede områder.

Advokatrådet noterer sig endvidere, at det er den lokale politidirektør, som skal træffe beslutning om strafzonernes oprettelse, ligesom strafzonerne løbende kan ændres afhængig af kriminalitetsbilledet. Dette medfører, at de borgere, som færdes i de strafskærpede zoner, ikke vil have den samme mulighed som andre for at forudsige deres retsstilling, inden de handler, hvilket er en forringelse af deres retssikkerhed.

Advokatrådet bemærker i den forbindelse, at straffeloven allerede indeholder regler, som giver domstolene mulighed for at skærpe straffen, ligesom loven indeholder mulighed for at forhøje straffen for visse forbrydelser til det dobbelte, såfremt disse er et led i et bandeopgør.

Indførelsen af geografiske skærpede straffezoner strider derimod imod de almindelige principper om lighed og forudsigelighed i retsstaten – også selv om at sådanne zoner indføres i kriminalitetsbelastede områder.

Advokatrådet skal derfor opfordre Justitsministeriet til at genoverveje hensigtsmæssigheden og sagligheden af ordningen.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

